KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 juni 1998

om Tysklands stöd till kolindustrin 1997

[delgivet med nr K(1998) 2046]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(98/687/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin ([1]), särskilt artikel 2.1 och artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

I

I en skrivelse av den 30 september 1996 informerade Tyskland kommissionen i enlighet med artikel 9.1 i beslut nr 3632/93/EKSG om det planerade stödet till kolindustrin under 1997. På begäran från kommissionen har Tyskland i skrivelser av den 15 oktober 1996, den 5 juni 1997, den 22 oktober 1997, den 27 januari 1998 och den 4 mars 1998 inkommit med ytterligare information.

I enlighet med beslut nr 3632/93/EKSG yttrar sig kommissionen om följande finansiella åtgärder:

a) Driftsstöd i enlighet med artikel 3 i beslutet på 6 364 miljoner tyska mark.

b) Stöd för kapacitetsminskning i enlighet med artikel 4 i beslutet på 3 217 miljoner tyska mark.

c) Stöd i enlighet med artikel 3 i beslutet på 87 miljoner tyska mark för upprätthållande av gruvdrift under jord *(Bergmannsprämie)*.

d) Stöd i enlighet med artikel 5 i beslutet på 200 miljoner tyska mark för täckning av extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH och Sophia Jacoba GmbH.

e) Stöd i enlighet med artikel 5 i beslutet på 609,2 miljoner tyska mark för täckning av extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG och Sophia Jacoba GmbH, som gör det möjligt för företagen att täcka de kostnader som uppkommer eller uppkommit genom omstruktureringen av kolindustrin och som inte hänger samman med den löpande produktionen.

De finansiella åtgärder som Tyskland planerar till förmån för kolindustrin motsvarar bestämmelserna i artikel 1.1 i beslut nr 3632/93/EKSG. Därför måste kommissionen i enlighet med artikel 9.4 yttra sig om åtgärderna. Kommissionen gör en bedömning om åtgärderna överensstämmer med de allmänna målen och kriterierna i artikel 2 och med de särskilda kriterierna i artiklarna 3 och 4 i nämnda beslut och om de är förenliga med den inre marknaden. Dessutom kontrollerar kommissionen i enlighet med artikel 9.6 om de anmälda åtgärderna är förenliga med den plan för modernisering, rationalisering och omstrukturering som kommissionen i sitt beslut 94/1070/EKSG ([2]) om stöd till kolindustrin uttalade sig positivt om.

I en skrivelse av den 5 maj 1998 till kommissionen inlämnade stenkolstillverkaren RJB Mining Plc, ett företag som omfattas av artikel 80 i EKSG-fördraget,

([1]) EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

([2]) EGT L 385, 31.12.1994, s. 18.

klagomål mot de stöd för stenkolsindustrin som Tyskland planerade för 1997 och 1998. Enligt företaget kan man förvänta sig att stödet stör marknadens normala funktion och begränsar konkurrensen; stödet skulle därigenom strida mot fördraget, i synnerhet artikel 2 och 4.

II

Som framgår av den tyska anmälan omfattar de finansiella åtgärder som nämns i avsnitt I under a och b på totalt 9 581 miljoner tyska mark stöd för försäljning av kol och koks till gemenskapens stålindustri på 2 581 miljoner tyska mark och stöd till kraftverkskol på 7 000 miljoner tyska mark. Tyskland definierar dessa stöd som försäljningsstöd.

Stödet för försäljning av kol och koks till gemenskapens stålindustri beviljas, vilket framgår av Tysklands meddelande av den 5 oktober 1995, inom ramen för en begränsad treårsbetalning. Under perioden 1995–1997 uppgick stödet till 8 065 miljoner tyska mark. Av dessa kom 5 010 miljoner tyska mark från den tyska förbundsstatens budget och 2 700 miljoner tyska mark från delstaten Nordrhein-Westfalens budget. Det årliga bidraget från förbundsregeringen har sänkts från 1 760 miljoner tyska mark för budgetåret 1995, till 1 650 miljoner tyska mark för budgetåret 1996 och till 1 600 miljoner tyska mark för budgetåret 1997. Bidraget från delstaten NordrheinWestfalen uppgick till 948,5 miljoner tyska mark för 1995, sjönk 1996 till 889,2 miljoner tyska mark och minskade ytterligare till 862,3 miljoner tyska mark 1997. Delstaten Saarlands bidrag ersätts med en skuldinskrivning i budgeten som belastar förbundsstatens budget till förmån för företaget Saarbergwerke AG på ett belopp på 355 miljoner tyska mark, av vilka 118,4 miljoner tyska mark skall fungera som förlustutjämning för 1995 och samma belopp som förlustutjämning för 1996 och 1997. De motsvarande beloppen betalas ut från och med budgetåret 1996 och är 1998 föremål för en slutavräkning.

Betalning i enlighet med den här stödordningen skall betraktas som ett maximibelopp. Vid slutet av treårsperioden sker en slutavräkning. Genom avräkningen fastställs den exakta skillnaden mellan det överenskomna priset och produktionskostnaden per ton för den totala försäljningen. Till skillnad från de tidigare reglerna beräknas inte längre i förväg den årliga försäljning som täcks av bidraget. Endast de faktiskt producerade kvantiterna kan bli föremål för stöd. Om det efter slutavräkningen visar sig att för höga stödbelopp utbetalats krävs det felaktigt utbetalda beloppet tillbaka.

Stöd för försäljning av kol till elverk omfattas av femte lagen om elektricitetsframställning *(Verstromungsgesetz)* av den 12 december 1995 ([1]).

Enligt denna lag måste kolföretagen bevisa hur de schablonbelopp företagen beviljats använts genom att de redovisar hur stora mängder kol som producerats för värmekraftverk under 1997. I lagen fastställs att det genomsnittliga stödbeloppet per ton inte får vara högre än skillnaden mellan de genomsnittliga produktionskostnaderna och priset fritt värmekraftverk för kol som importerats från tredje land. Genom denna förordning förhindrar man att maximibeloppet överskrids på grund av ökad försäljning.

För 1996 begränsades stödet till ett maximibelopp på 7 500 miljoner tyska mark och för 1997 reducerades det till 7 000 miljoner tyska mark.

Efter att ha kontrollerat de uppgifter som Tyskland inkommit med, kan kommissionen fastslå att det planerade stödbeloppet per ton, som meddelades inom ramen för dessa regler för produktionsstöd, inte överskrider skillnaden mellan produktionskostnaderna och de förväntade inkomster som baseras på de priser som fritt överenskommits mellan avtalsparterna och inte leder till priser för kol, fritt värmekraftverket, producerad inom gemenskapen som ligger under priset för kol av samma kvalitet från tredje land.

I fråga om det faktiskt betalda stödet skall det före 1998 års utgång ske en årsutjämning, som skall baseras på de faktiska kostnaderna och de faktiskt sålda kvantiteterna.

I sin bedömning av de två beskrivna åtgärderna utgår kommissionen ifrån att oberoende av vilka principer som Tyskland fastställt för tilldelning av stöd till kolföretag inom ramen för EKSG-fördraget, i det aktuella fallet stöd för försäljning, så är åtgärderna, eftersom de täcker en stor del av produktionskostnaderna för dessa företag, och oavsett vilka marknader produkterna är avsedda för, i praktiken stöd för löpande produktion som omfattas av artiklarna 3 och 4 i beslut nr 3632/93/EKSG.

III

De i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG planerade driftsstöden avser stöd till gruvorna i företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG och Preussag Anthrazit GmbH. I fråga om Ruhrkohle AG är stödet riktat till gruvorna Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard och Heinrich Robert. När det gäller Saarbergwerke AG är stödet avsett för gruvorna Ensdorf och Warndt/Luisenthal. För

([1]) BGBl. I, s. 1638.

Preussag Anthrazit GmbH är stödet avsett för gruvan Ibbenbüren. Dessa stöd, som uppgår till 6 364 miljoner tyska mark, är avsedda att utjämna skillnaden mellan produktionskostnaderna och det pris som de avtalsslutande parterna fritt har avtalat för kol av samma kvalitet från tredje land med hänsynstagande till villkoren på världsmarknaden.

Mot bakgrund av informationen från Tyskland och artikel 3.3 i beslut nr 3632/93/EKSG har kommissionen fastställt att kostnaderna vid konstanta priser sjunkit med 15 procent mellan 1992 och 1996. Det är kraftig skillnad mellan de genomsnittliga produktionskostnaderna, som 1996 låg på 269 tyska mark per ton stenkolsekvivalent (SKE) och världsmarknadspriserna för kol av likvärdig kvalitet som låg på 80 tyska mark per ton SKE. Under de närmaste åren kan man dock förvänta sig att skillnaden minskar i samma takt som produktionen koncentreras till de produktivaste anläggningarna.

Kostnadssänkningen är större än den kostnadsminskning som Tyskland meddelade inom ramen för planen för modernisering, rationalisering och omstrukturering som kommissionen uttalade sig positivt om i sitt beslut 94/1070/EKSG.

Dessutom anser kommissionen att denna tendens kommer att förstärkas av den minskning av stöd som Tyskland, efter godkännandet av den nämnda planen, tagit upp i rätts- och budgetreglerna.

Målet är en minimering av stödet. Om man följer Tysklands princip att stöd bara skall beviljas för produktion som kommer elektricitetsframställning och gemenskapens järn- och stålindustri till godo, så förbinder sig Tyskland att sälja viss produktion som är avsedd för industrin och hushållen till priser som täcker produktionskostnaderna.

Kommissionen har inget att invända mot de stöd som Tyskland vill bevilja Preussag Anthrazit GmbH för produktion av 1,28 miljoner ton antracitkol som är avsedda för elektricitetsframställning. Kommissionen kan dock inte fatta något beslut i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG om ett belopp på 65 miljoner tyska mark som Tyskland, och som meddelats kommissionen, vill bevilja företaget för 1997. Beloppet är avsett att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och det genomsnittliga försäljningspriset för 647 000 ton antracitkol som företaget producerat för industrin och för hushållen.

Kommissionen kommer att fatta sitt beslut efter det att man gjort sin löpande översyn av försäljning av antracitkol från Preussag Anthrazit GmbH i Förenade kungariket. Mot bakgrund av klagomål och egna efterforskningar skickade kommissionen en skriftlig begäran till den tyska regeringen den 2 augusti 1997. Genom denna begäran erhöll den tyska regeringen officiellt innehållet i klagomålen och uppmanades även att inkomma med synpunkter på de nämnda företagens och den tyska regeringens handlande ([1]).

I enlighet med bestämmelserna i artikel 86 i EKSG-fördraget förbinder sig Tyskland att begränsa stöden i största möjliga mån samtidigt som hänsyn tas till sociala och regionala överväganden i samband med tillbakagången för kolindustrin inom gemenskapen; stöden får dessutom vare sig direkt eller indirekt innebära någon ekonomisk fördel för någon annan verksamhet än kolindustrin, till exempel för industriell verksamhet som är kopplad till brytning respektive förädling av stenkol från gemenskapen.

Vid sin bedömning av driftsstödet i enlighet med artikel 3 har kommissionen tagit hänsyn till nödvändigheten, enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG, att så långt som möjligt minska de sociala och regionala följderna i samband med omstruktureringen av kolindustrin. Kommissionen beaktar även i enlighet med artikel 3.2 andra stycket tendensen till sänkning av produktionskostnaderna vid konstanta priser. Dessutom bör man beakta att den omstruktureringspolitik som Tyskland meddelat och som är ett resultat av överenskommelsen av den 13 mars 1997 mellan de kolproducerande delstaterna Nordrhein-Westfalen och Saarland, den tyska kolindustrin, företrädare för arbetstagarna och förbundsregeringen förmodligen kommer att leda till en ytterligare sänkning av produktionskostnaderna och stöden.

Efter genomgång av de uppgifter som Tyskland inlämnat har kommissionen fastställt att de planerade stödbeloppen per ton, som meddelats inom ramen för dessa regler för avsättningsbidrag, inte överskrider skillnaden mellan produktionskostnaderna och de inkomster som kan förväntas på grundval av de priser som avtalsparterna fritt överenskommit om och inte heller leder till priser på kol, fritt verk, som producerats inom gemenskapen som ligger under priserna för kol av samma kvalitet från tredje land.

Med förbehåll för beslutet om ett belopp på 65 miljoner tyska mark är de stöd som planeras för 1997, mot bakgrund av den information som Tyskland lämnat och de ingångna förpliktelserna (se avsnitt VIII), förenliga med beslut nr 3632/93/EKSG, i synnerhet artiklarna 2 och 3.

([1]) EGT C 258, 23.8.1997, s. 2.

IV

Det planerade stödet på 3 217 miljoner tyska mark för stöd till kapacitetsminskning enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG skall utjämna skillnaden mellan produktionskostnaderna och det pris som de avtalsslutande parterna fritt har avtalat för kol av samma kvalitet från tredje land med hänsynstagande till villkoren på världsmarknaden och skall gå till gruvorna i företaget Ruhrkohle AG och då särskilt gruvorna Sophia-Jacoba, Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol och Westfalen. I fråga om företaget Saarbergwerke AG är stödet riktat till gruvan Göttelborn/Reden.

Dessa stöd ingår i ett program för fullständig respektive delvis nedläggning av de ovannämnda gruvorna.

Bortsett från nedläggningen av gruvan Sophia-Jacoba, vilket är en del av den tyska planen för modernisering, rationalisering och omstrukturering och som kommissionen den 13 december 1994 uttalade sig positivt om, är de ovannämnda nedläggningarna del av överenskommelsen av den 13 mars 1997 som mellan 1997 och 2002 skall leda till en minskning av produktionskapaciteten med 16 miljoner ton (totalt 34 procent av produktionskapaciteten) och till avveckling av 33 000 arbetsplatser.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG skedde en total nedläggning av gruvan Sophia-Jacoba under 1997. Gruvorna Göttelborn/Reden, Ewald/Hugo och Westfalen kommer att vara helt nedlagda innan ovannämnda beslut upphör att gälla. Sammanslagningen av gruvorna kommer att innebära delvisa nedläggningar, vilket kommer att leda till en permanent och förmodligen kraftig minskning av produktionen innan beslutet upphör att gälla. Enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG bidrar dessa stöd till att lösa de sociala och regionala problem som är förknippade med en fullständig eller delvis minskning av produktionen.

År 1996 hade produktionen minskat med 17 procent jämfört med 1992, vilket motsvarar de mål som sattes upp inom ramen för planen för modernisering, rationalisering och omstrukturering och som kommissionen genom sitt beslut 94/1070/EKSG uttalade sig positivt om.

Målet är en minimering av stödet. Om man följer Tysklands princip att stöd bara skall beviljas för produktion som kommer elektricitetsframställning och gemenskapens järn- och stålindustri till godo, så förbinder sig Tyskland att sälja viss produktion som är avsedd för industrin och hushållen till priser som täcker produktionskostnaderna.

Kommissionen har inget att invända mot de stöd som Tyskland vill bevilja Sophia-Jacoba GmbH för produktion av 125 000 ton antracitkol som är avsedda för elektricitetsframställning. Kommissionen kan dock inte fatta något beslut i enlighet med artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG om ett belopp på 12 miljoner tyska mark som Tyskland, enligt vad som meddelats kommissionen, vill bevilja företaget för 1997 inom ramen för stöd till företaget Ruhrkohle AG. Beloppet är avsett att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och det genomsnittliga försäljningspriset för 120 000 ton antracitkol som företaget producerat för industrin och för hushållen.

Kommissionen kommer att fatta sitt beslut efter det att man gjort sin löpande översyn av försäljning av antracitkol från Sophia-Jacoba GmbH i Förenade kungariket. Mot bakgrund av klagomål och egna efterforskningar skickade kommissionen en skriftlig begäran till den tyska regeringen den 2 augusti 1997. Genom denna begäran erhöll den tyska regeringen officiellt innehållet i klagomålen oh uppmanades även att inkomma med synpunkter på det nämnda företagets handlande ([1]).

Med förbehåll för beslutet om ett belopp på 12 miljoner tyska mark är de stöd som planeras för 1997, mot bakgrund av den information som Tyskland lämnat och de ingångna förpliktelserna (se avsnitt VIII), förenliga med beslut nr 3632/93/EKSG, i synnerhet artiklarna 2 och 4.

V

Stödet på 87 miljoner tyska mark för finansiering av premierna till de tyska gruvarbetarna *(Bergmannsprämien)*, som ligger på 10 tyska mark per skift under jord, skall dels fungera som ett incitament för kvalificerad personal att arbeta under jord och dels för att främja en rationalisering av produktionen. Av Tysklands meddelande framgår att detta stöd för gruvarbetarna är en ekonomisk fördel och följaktligen minskar produktionskostnaderna i motsvarande grad. Enligt meddelandet rör det sig om ett stöd som skall kontrolleras i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Det planerade stödet bidrar till att höja produktiviteten så mycket som möjligt och underlättar därigenom omstruktureringen och rationaliseringen av gruvindustrin. Stödet

([1]) Se föregående fotnot.

bidrar följaktligen också till att uppnå målen i artikel 2.1 första strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG, dvs. att mot bakgrund av kolpriserna på den internationella marknaden göra framsteg mot ekonomisk livskraft för att uppnå en sänkning av stödet.

Vid sin bedömning av driftsstödet har kommissionen tagit hänsyn till nödvändigheten, enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG, att så långt som möjligt minska de sociala och regionala följderna i samband med omstruktureringen av kolindustrin.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG bidrar stödet till en liten förbättring av livskraften hos de berörda företagen eftersom den produktivitetsökning som är resultatet av kvalificerad arbetskraft under jord bidrar till minskade produktionskostnader.

Mot bakgrund av ovanstående och mot bakgrund av den information som Tyskland lämnat och Tysklands förpliktelser enligt avsnitt VIII är stödet för 1997 förenligt med målen i beslut nr 3632/93/EKSG, i synnerhet artiklarna 2 och 3.

VI

Stöden för att täcka extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH och Sophia-Jacoba GmbH på 200 miljoner tyska mark skall täcka kostnader för gruvpumpning för företag som lades ner vid omstruktureringen och som ligger i närheten av gruvor som fortfarande är i drift. I gruvor som tagits ur drift förekommer ingen gruvpumpning eller också är den begränsad; detta innebär att det rinner vatten, som inte har att göra med den kvarvarande produktionen, från dessa anläggningar till närliggande gruvor, som är i drift, och orsakar extra kostnader.

Detta i avsnitt II b i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG uttryckligen nämnda stöd skall vara avsett att täcka utgifter för vatten och avlopp till följd av omstrukturering. Enligt artikel 5 i detta beslut får stödet inte överstiga kostnaderna.

Kommissionen har undersökt både avtalen mellan de offentliga myndigheterna och företagen och — inom ramen för en revision — kostnadsuppgifterna och fastställt att stöden inte överstiger de fasta tillgångarna.

Den lättnad för företagen som är resultatet av ovanstående lindrar deras finansiella obalans och möjliggör deras fortsatta överlevnad. Därför motsvarar stödet målen i artikel 2.1 i beslut nr 3632/93/EKSG.

VII

Stödet för att täcka extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG och Sophia-Jacoba GmbH på 609,2 miljoner tyska mark skall täcka de kostnader som uppkommer eller uppkommit beroende på omstruktureringen av kolindustrin och som inte hänger samman med den löpande produktionen (gamla skulder).

Detta stöd är resultatet av beslut som framförhandlades inom ramen för förhandlingarna *(Kohlerunde)* den 11 november 1991 med kolgruveföretagen, förbundsregeringen, delstatsregeringarna i Nordrhein-Westfalen och Saarland, fackföreningarna på gruvområdet och elföretagen.

Stödet är avsett att täcka följande kostnader: betalning av sociala förmåner beroende på förtidspensionering av personal, andra extraordinära kostnader för personal som blivit uppsagda till följd av omstruktureringar och rationaliseringar, betalning av pensioner och förmåner utanför det lagstadgade försäkringssystemet till anställda som mist sitt arbete till följd av omstruktureringar och rationaliseringar och till anställda som var berättigade till sådana utbetalningar före omstruktureringen, fritt kol till anställda som mist sitt arbete till följd av rationaliseringar och till anställda som var berättigade till den förmånen före omstruktureringen. Ur teknisk och ekonomisk synvinkel skall stödet täcka extra säkerhetsarbete under jord som är en följd av omstruktureringen och andra extraordinära förluster under förutsättning att de beror på omstrukturering av branschen.

Detta stöd som skall täcka de kostnader som det uttryckligen hänvisas till i avsnitt I a, b, c, d, f och k i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG får inte överstiga dessa kostnader om stödet skall vara förenligt med bestämmelserna i artikel 5 i ovannämnda beslut.

Kommissionen har kontrollerat uppgifterna om kostnaderna som del av en revision och kunnat fastställa att stödet inte överstiger de fasta tillgångarna.

Den lättnad för företagen som är resultatet av ovanstående lindrar deras finansiella obalans och möjliggör deras fortsatta överlevnad. Därför motsvarar stödet målen i artikel 2.1 i beslut nr 3632/93/EKSG.

VIII

Kommissionen noterar att Tyskland genom förordningar har fastställt de åtgärder som är nödvändiga för att de stöd som beviljats genom det här beslutet inte vid något företag eller någon produktionsenhet överstiger skillnaden mellan produktionskostnaderna och det försäljningspris (fritt mottagande företag) som de avtalsslutande parterna fritt har avtalat med hänsynstagande till villkoren på världsmarknaden. Stöden per ton löpande produktion får inte leda till att priset för kol från gemenskapen understiger priset för kol av samma kvalitet från tredje land. Tyskland skall även ansvara för att stöden inte snedvrider konkurrensen eller leder till diskriminering mellan kolproducenter eller mellan köpare och användare av kol i gemenskapen.

Detta beslut föregriper inte kommissionens ställningstagande om omstruktureringsplanen för perioden 1998 – 2002, som kommer att bli föremål ett senare beslut av kommissionen i enlighet med artikel 8 i beslut nr 3632/93/EKSG.

För att kommissionen skall kunna undersöka om de produktionsenheter som mottager driftsstöd i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG faktiskt bidrar till en sänkning av produktionskostnaderna mätt mot världspriserna, har Tyskland åtagit sig att senast den 30 september varje år informera kommissionen om föregående års produktionskostnader för de produktionsenheterna samt all information enligt artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG. Om några av dessa produktionsenheter inte uppfyller de villkor som fastställts i artikel 3.2 i beslut nr 3632/93/EKSG kommer Tyskland, i enlighet med artikel 4 i det beslutet, att föreslå för kommissionen att dessa enheter antingen skall ingå i en plan som leder till nedläggning senast den 23 juli 2002 eller, av synnerliga sociala eller regionalpolitiska skäl, i en plan som leder till en stegvis, kraftig kapacitetsminskning.

I enlighet med artikel 3.1 andra strecksatsen och artikel 9.2 och 9.3 i beslut nr 3632/93/EKSG måste kommissionen kontrollera om det stöd som beviljats för den löpande produktionen uppfyller målen i artiklarna 3 och 4 i detta beslut. Senast den 30 september 1998 måste Tyskland därför meddela hur mycket stöd som betalades ut under 1997 och om det skett någon ändring av de belopp som ursprungligen meddelades. I denna årliga redovisning skall Tyskland bifoga all den information som krävs för att överensstämmelsen med ovanstående kriterier skall kunna kontrolleras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tyskland bemyndigas härmed att vidta följande åtgärder till förmån för kolindustrin:

a) Ett driftsstöd i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG på totalt 6 299 miljoner tyska mark. Kommissionen kommer längre fram att fatta ett beslut om det resterande beloppet på 65 miljoner tyska mark till förmån för företaget Preussag Anthrazit GmbH.

b) Ett stöd för kapacitetsminskning i enlighet med artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG på totalt 3 205 miljoner tyska mark. Kommissionen kommer längre fram att fatta ett beslut om det resterande beloppet på 12 miljoner tyska mark till förmån för företaget Sophia-Jacoba GmbH.

c) Stöd i enlighet med artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG på 87 miljoner tyska mark för upprätthållande av gruvdrift under jord *(Bergmannsprämie)*.

d) Stöd i enlighet med artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG på 200 miljoner tyska mark för täckning av extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH och Sophia Jacoba GmbH.

e) Stöd i enlighet med artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG på 609,2 miljoner tyska mark för täckning av extraordinära kostnader till förmån för företagen Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG och Sophia Jacoba GmbH, som gör det möjligt för företagen att täcka de kostnader som uppkommer eller uppkommit genom omstruktureringen av kolindustrin och som inte hänger samman med den löpande produktionen.

Artikel 2

I enlighet med artikel 86 i EKSG-fördraget förbinder sig Tyskland att vidta alla nödvändiga åtgärder, allmänna eller särskilda, för att säkerställa att förpliktelser som blir resultatet av detta beslut uppfylls. Tyskland skall se till att det beviljade stödet endast används för de specificerade ändamålen och att, om utgiften för någon post som nämns i detta beslut aldrig blir verklighet, har överskattats eller är felaktig, återbetalning sker.

Artikel 3

Senast den 30 september 1998 skall Tyskland anmäla vilka belopp som faktiskt betalats ut under budgetåret 1997. Informationen skall lämnas i enlighet med artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 10 juni 1998.

På kommissionens vägnar
Christos PAPOUTSIS
Ledamot av kommissionen